

66. *Sone* veya *Sonnet 66*: Karşılaştırmalı Bir Çeviri Analizi

Senem Üstün Kaya, , Ankara

 <https://doi.org/10.37583/diyalog.802269>

Öz

Genel Edebiyat Biliminin bir dalı olan “Karşılaştırmalı Edebiyat”, farklı dillerde yazılmış edebi eserlerin, benzerlik ve farklılıklar yönünden karşılaştırılmasıdır. Karşılaştırmaya dayalı analizlerdeki amaç, iki ya da daha fazla eserin, biçim, üslup, motif ve ya tema gibi edebi unsurlar açısından ortak ve ya farklı öğelerini belirlemektir. Edebi metinlerde kullanılan dilsel öğeleri inceleme alanı olan “Biçembilim”, okuyucunun metinleri anlamasını sağlayan en önemli araçlardan biridir. Karşılaştırmalı Edebiyat bilimi kapsamında çevirinin önemi yadsınamaz ve bir metin ile çevirisi, mukayeseli çalışma alanlarından biridir. Bu araştırmanın özünü, kaynak metin ve erek metin arasındaki benzerlik ve farklılıkları örneklendirmek adına karşılaştırmalı edebi çeviri örneği oluşturmaktadır. Bu bağlamda, bu çalışmada, William Shakespeare’in *Sonnet 66* şiirinin Türk edebiyatçı Can Yücel tarafından *66. Sone* olarak çevirisinin, Katharina Reiss’in “içerik odaklı” çeviri modeline dayanarak nasıl yorumlandığı incelenmiştir.

Anahtar Sözcükler: *Karşılaştırmalı Edebiyat, William Shakespeare, Can Yücel, 66. Sone, Katharina Reiss, içerik odaklı çeviri modeli.*

Abstract

Sonnet 66 or 66. Sone: A Comparative Translation Analysis

As a branch of General Literature Science, ‘Comparative Literature’ comprises of the comparisons and contrasts between two literary texts written in different languages. The aim of analysis, based on comparisons, is to determine the common or similar elements of two texts in terms of style, motif or theme. In order to understand the literary texts, stylistics and the analysis of linguistic codes in literary texts are one of the most essential tools that provide the reader understanding of a texts. Within Comparative Literature, the significance of translation is undeniable and comparing a text with its translation is within the scope of comparative studies. A comparative translation sample, which explores the similarities and differences between a poem and its translated version, constitutes the core of this study. Within this scope, in this study, William Shakespeare’s *Sonnet 66* and Can Yücel’s translation and interpretation of the poem titled as *66. Sone* were analysed to examine how the poem was translated in terms of Katharina Reiss’s content based (inhaltbetont) translation model.

Keywords: *Comparative Literature, William Shakespeare, Can Yücel, Sonnet 66, Katharina Reiss, content based translation.*

EXTENDED ABSTRACT

As a branch of General Literature Science, “Comparative Literature” comprises of the comparisons and contrasts between two literary texts written in different languages. Comparative Literary studies involve the textual analysis of two or more literary texts, periods, authors and the branches of social sciences by focusing on the similarities and differences (Aytaç: 1999) to provide different visions to the reader. One of most essential tool to comprehend a literary text is “Stylistics”. It is a branch of literature which aims at the analysis of linguistic variants, style, content and cohesion of a text. Within the scope of comparative literature and stylistic analysis, the significance of translation is undeniable. In other words, comparing a text with its translation is within the scope of comparative studies.

With the translation of texts, different cultures have become closer and national literature has been widened. However, cultural, linguistic, contextual and semantic differences between the target text and the main text is inevitable. Therefore, for Gutt (1991), the translator has many roles: commenting on the text to provide readers deeper understanding, reflecting the original voice of the creator of the text and acting as the interpreter. In 1986, Katharina Reiss categorized in her book *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik* the translation studies as “content based” (inhaltsbetont), “style based” (formbetont), “appeal based” (appelbetont) and “audio based” (p. 52). Content based translation involves the translation of the main text into target text by preserving the messages of the author.

For this study, the translation and interpretation of William Shakespeare’s *Sonnet 66* by the Turkish writer Can Yücel as *66. Sone* were analysed to examine how the poem was translated in terms of Katharina Reiss’s content based (inhaltsbetont) translation model.

William Shakespeare’s *Sonnet 66* tells the social decay, corruption and desperate poet who awaits for death. Shakespeare criticized the wrongs of institutions and the government, indecent lives of people, the weak and unfair politicians, and the defeat of the good by the evil and injustices of his age in his sonnet. Based on the situations, the poet desires death, yet suffers from abandoning his love in such a cruel world. In order to reflect the dark view of the poet, Can Yücel applied similar lexis and linguistic variants in his translation for a similar sense.

In grammatical analysis, it was observed that *Sonnet 66* comprises of fourteen sentences linked with commas which create the sense of curiosity for the reader. Shakespeare used simple present tense while portraying the issues of his age. Similarly, Yücel preserved the flow of the main text in his target text. Also, the dynamic and stative verbs balanced the content of *Sonnet 66* in terms of feelings and actions. The similar impact was observed in Yücel’s translation.

The use of passive verbs was foregrounded by Shakespeare who tended to involve the readers in his narration in order to create a debatable platform: “And maiden virtue rudely strumpeted,/ And right perfection wrongfully disgrac’d” (O kızıoğlan kız

erdem dağlara kaldırılmış, Ezilmiş, hor görölmüş el emeği, göz nuru). For Shakespeare, the government and institutions were responsible of the wrongs of the society, and thus, by using passive forms, he led the readers to the question, analysis and comment. Similarly, Can Yücel reflected Shakespeare’s aim as a social commentator in his translation.

The analysis of lexis indicated that both Shakespeare and Yücel chose similar strong nouns and verbs to underscore the desperate situation of the society: “faith, honour, virtue and truth” (inanç, onur, erdem, doğru). The analysis of Foregrounding and Parallelism provided that in *Sonnet 66*, Shakespeare used repetitions to attract the readers’ attention while enriching his lines while Can Yücel used tag questions to interact with the readers.

As a conclusion, it was observed that William Shakespeare’s *Sonnet 66* was translated and interpreted by Can Yücel in terms of Katharina Reiss’s “content based” translation model in such a way that the target text created the similar feelings and reflected Shakespeare’s views similarly after many centuries.

Giriş

Genel Edebiyat Biliminin bir dalı olan “Karşılaştırmalı Edebiyat”, farklı dillerde yazılmış edebi eserlerin, benzerlik ve farklılıklar yönünden karşılaştırılmasıdır. Karşılaştırmaya dayalı analizlerdeki amaç, iki ya da daha fazla eserin, biçim, üslup, motif ve ya tema gibi edebi unsurlar açısından ortak ve ya farklı öğelerini belirlemektir. Yazınsal metinleri anlamamanın en önemli parçası metinlerde kullanılan dil kurallarını incelemekten geçer ve bu konuda eleştirmenlere ve okuyucuya yol gösteren tek kaynak ‘Biçem’ analizleridir.

Sözbilimin uzantısı olan “Biçembilim” (Üslûpbilim / Deyişbilim), yazınsal yapıttaki dil kullanım niteliklerini saptamak için edebi metinleri dilbilimsel açıdan inceleyen bir bilim dalı olarak kabul edilmektedir (Erden 2002: 21). Karşılaştırmalı Edebiyat bilimi içerisinde çevirinin önemi yadsınamaz ve mukayese çalışmaları, çeviri kuramı sayesinde somut bir görünüme ulaşır (Aytaç 1999: 21).

Karşılaştırmalı Edebiyatın özünde, farklı dillerde yazılmış eserlerin birbirini çağrıştırmayı, yansıtması ve anıştırması bulunmaktadır. Bu özellikleri, ortaya çıkaran en güçlü bağlardan biri çeviri bilimidir.

Çeviri kuramının temeli M. Ö. 2. yüzyılda Cicero ve Horace tarafından atılmıştır. Çeviri kuramı üzerine çalışmalar yapmış olan iki düşünürün başlattığı çevirinin kelimesi kelimesine mi yoksa anlamı anlamına göre yapılması gerektiği tartışması günümüze kadar devam etmiştir. Cicero ve Horace, çeviride erek metnin önemli olduğunu ve çevirmenin kendi kültürüne uygun şekilde yorumlayarak kaynak metni okuyucularına aktarması gerektiğini savunmuşlar ve süreç-ağırlıklı ve ereğe yönelik metin çevirisini ön plana çıkarmışlardır (Bengi 1993: 27). Ortaçağdan 11. yüzyıla kadar, Cicero, Horace, Seneca gibi düşünürlerin eserleri deneme şeklinde çevrilmiş ve birçok kültürde okuyucu ile buluşmuştur (Gile 2005: 237).

16. yüzyılda Fransız Etienne Dolet, *La Manière de bien traduire d'une langue en aultre (Bir Dilden Diğer Bir Dile İyi Çeviri Nasıl Yapılır?)* başlıklı çalışmasında, çeviri bilimin önemine değinmiştir. Dolet'e göre, çevirmen “kaynak-odaklı” bağlamda, metni özümsemeli, anlamalı ve kelimesi kelimesine çeviriden kaçınarak erek metinde sözcükleri doğru seçerek okuyucuya açık bir şekilde aktarmalıdır (akt. Bassnett-McGuire 1980: 54). 17. yüzyılda, John Dryden, çevirmenin öykünme (mimesis) kuramına uygun olarak kaynak metni erek metne dönüştürmesi gerektiğini savunmuş ve çeviride bazı kurallara uyulması gerektiğini vurgulamıştır. Dryden'a göre, şiir çevirisi yapan çevirmen, şiir konusunda usta olmalı, dilsel öğeleri dikkate almalı ve benzer şekilde kullanmalı, sözcükler özenle seçilmeli ve kaynak metindeki yazarının anlatım biçimi özümsemelidir (akt. Snell-Hornby 1988: 12).

“Çeviri Kuramı” ve “Çeviri Eleştirisi”, 20. yüzyılda, dilbilimcilerin önderliğinde ve Roman Jakobson, Leech & Short, Eugene Albert Nida, Snell-Hornby ve James Holbes tarafından yapılan çalışmalar sonucu özgün bir bilim dalı olarak kabul edilmiştir. Edebi eserlerin çevirisi ile farklı kültürler arasındaki bağ sağlamış ve çeviri olgusu yüzyıllardır karşılaştırmalı edebiyat çalışmalarının merkezinde yer

almıştır. Günümüzde, çeviri kuramı, dilbilim, antropoloji, ruhbilim ve psikoloji alanları ile kesişmiştir. Dilbilim incelemeleri, bu bağlamda, çeviri bilimde erek metin ve kaynak metin arasındaki benzerlik ve farklılıkları gösteren önemli bir kaynaktır (Eruz 2000: 18).

Edebi metinlerin çevirilerinde dilbilgisel, kültürel, anlamsal, zamansal ve teknik sorunların oluşması kaçınılmazdır. Bu bağlamda, en önemli görev çevirmene düşer. E. A. Gutt (1991), çevirmenin önemli birçok görevi olduğunu savunmuştur. Bunlardan ilki, okuyucunun metni anlaması için çevirmenin yorumculuk görevi üstlenmesidir. Bir diğeri ise, orijinal metindeki içeriği saptırmadan yansıtılabilmek ve “bağıntı” ilkesini korumak adına çevirmenin aktarıcı olmasıdır. Ülkemizde, çeviri bilim üzerine birçok değerli çalışma yapılmış ve farklı kültürlerin eserleri kültürümüze aktarılmıştır. Ülsever (2005: 102), bu bağlamda, çevirmenin görevlerini şu şekilde sıralamıştır:

- metni özümsemek ve içeriğini korumak,
- orijinal metne sadık kalmak ve duygu aktarımını gerçekleştirebilmek,
- edebi bir metnin önce biçimsel çözümlemesini yapmak,
- yorumlamak ve anlamlandırmak,
- tüm bu kazanımları özgün metinle paralel bir anlam kazanması için “erek” metne yansıtmak.

1986 yılında, Katharina Reiss, *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik (Çeviri Eleştirisinin Olanakları ve Sınırları)* kitabında, çeviri eleştirisini “içerik odaklı” (inhaltsbetont), “biçim odaklı” (formbetont), “çağrı odaklı” (appelbetont) ve “işitsel-araçsal odaklı” (audio-medial) olarak gruplandırmıştır (52). İçerik odaklı çevirinin özünde, kaynak metnin bilgi amaçlı olarak erek metne aktarılması içeriği vardır. Bu çalışmada, William Shakespeare’in *Sonnet 66* şiirinin Türk edebiyatçı Can Yücel tarafından *66. Sone* olarak çevirisinin, Katharina Reiss’in “içerik odaklı” çeviri modeline dayanarak nasıl yorumlandığı incelenmiştir.

Metot

Çalışmanın bu kısmında, Katherina Reiss’in “içerik odaklı” modeline göre kaynak metin (*Sonnet 66*) ve erek metnin (*66. Sone*), eşdeğerlik, uyum, işlevsellik ve biçimsel açıdan karşılaştırılması bulunmaktadır.

Genel Yorumlama (Şiirin Teması):

Sonnet 66, şairin toplumdaki düzensizliklerden ve yozlaşmalardan dolayı mutsuzluğunu ve ölümü bekleyişini anlatır. Mevcut düzenden bıkan konuşmacının eleştirileri şu şekilde özetlenebilir:

- toplumdaki eşitsizlik,
- değiştirilemeyen yanlışlar,

- dinin ve inançların sarsılması,
- gösterişin ön plana çıkması,
- değerlerin yok oluşu,
- ahlaksızlık ve yozlaşmalar,
- ahlaki açıdan iyi insanların gözden düşmesi,
- devletin beceriksizler tarafından yönetilmesi,
- zayıf ve aptal politikacılar,
- dürüstlüğün hor görülmesi ve
- iyiliğin kötülük tarafından yenilmesi.

Bütün bu sorunlardan dolayı, hayattan bıkan şair, ölmek istese de, sevdiğini çirkinliklerle dolu dünyada bırakmaktan dolayı ıstırap içindedir. Shakespeare, *Sonnet 66* eserinde toplumdaki bozuklukları eleştirdiği konuların altını seçtiği kelimeler ve olumsuzluk içeren vurgular ile çizmiştir:

- faith unhappily forsworn,
- honour shamefully misplaced,
- maiden virtue rudely strumpeted,
- right perfection disgraced

Şiirin çevirisi, *66. Sone*'de, Can Yücel aynı duyguları seçmiş olduğu kelimeler aracılığıyla ifade edebilmiştir:

- çiğnenmiş inanç,
- mutluluktan habersiz yoksullar,
- ayaklar altında insan onuru,
- ezilmiş, hor görülmüş el emeği

Şair Shakespeare ve çevirmen Yücel, karamsarlık, çaresizlik ve umutsuzluk duygularını aktarırken okuyucu ile bir diyalog içindedirler. Shakespeare topluma ders veren bir düşünür olarak olumsuzlukları gözler önüne sererken, Can Yücel çevirisinde, okuyucu ile iletişimi daha ön plana çıkarmıştır:

<i>Sonnet 66</i>	<i>66. Sone</i>
And needy nothing trimm'd in jollity, And purest faith unhappily forsworn, And gilded honour shamefully misplac'd,	Değil mi ki çiğnenmiş inancın en seçkini, Değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz, Değil mi ki ayaklar altında insan onuru,

Bıçemsel Analiz

Edebi metinlerin dilbilgisel analizi (grammatical analysis), okuyucuya yazarın mesajlarına ulaşmada yol gösteren en önemli araçtır. Her yazarın kendine özgü dilbilgisel öge seçimi vardır ve bu seçimler yazarların yazım stilini oluşturmaktadır. *Exploring the Language of Poems, Plays and Prose* (1996) eserinde Short, şiir ve düzyazı incelemeleri için yöntemler sunmuştur:

- zaman kullanımı,
- cümlelerin yapısı (emir, soru ve direkt gibi),
- sapmalar,
- eylemler ve türleri ve şiirin yapısı ile ilgili analiz,
- dil bilgisel çözümleme

Sonnet 66, virgüller ile birbirine bağlanmış on dört cümleden oluşmuştur. İlk bölüm 12 cümle, ikinci bölüm 2 cümle olmak üzere iki düzensiz bölüktür. Virgüller sayesinde okuyucunun son cümleye heyecanla ve merakla ulaşması sağlanmış ve bu hızlı akış, şiiri canlı kılmıştır.

Shakespeare, belirli bir dönemde toplumdaki yozlaşmaları ve değişmeyen düzeni resmetmek adına geniş zaman kullandığı bu sonesinde okuyucusuna seslenir. Aynı şekilde, Yücel, çeviride kaynak metnin zaman akışını bozmamıştır.

Sonnet 66'da, hareket bildiren ve durağan eylemler şiiri anlam açısından dengelemektedir. Hareket bildiren aktif fiiller şiiri hızlandırırken, durağan fiiller şiire duygu, anlatım ve durumsal açıklamalar katmaktadır. Erek metinde de, Can Yücel metnin anlamını bozmamak adına bu özelliklere sadık kalmıştır.

Kaynak sone ve erek sonede de pasif cümle kullanımı anlatımda öne çıkmaktadır ve okuyucuyu anlatıma dâhil ederek düşünmeye, sorgulamaya ve cevap aramaya yönlendirir:

<i>Sonnet 66</i>	<i>66. Sone</i>
And maiden virtue rudely strumpeted , And right perfection wrongfully disgrac'd ,	O kızıoğlan kız erdem dağlara kaldırılmış , Ezilmiş, hor görülmüş el emeği, göz nuru,

Shakespeare, toplumdaki birçok bozukluğun kendi kendine gerçekleşmediğini, yönetimdeki bireylerin sebep olduğunu vurgulamak adına pasif cümleler tercih etmiştir. Bu sayede, okuyucu, eylemlerin kimin tarafından yapıldığını düşünmeye yönlendirilir. Aynı şekilde, Yücel, erek metinde hem sonenin çevirisinde anlam kaymasını önlemek adına hem de okuyucuyu toplumsal bozulmaların sorumlularına yönlendirmek adına pasif cümleleri korumuştur.

Sözcüksel Çözümleme (Lexical Analysis), orijinal metin ve çeviri bağlamında farklılıklar göstermektedir. Shakespeare, durumun vahametini anlatmak adına güçlü isimler ve sıfatlar kullanmıştır. Aynı duyguyu aktarmak adına Yücel, sonenin çevirisinde benzer soyut kelimeler seçmiştir:

faith	inancın (en seçkini)
honour	(insan) onuru,
virtue	erdem
truth	doğru

Önceleme ve Koşutluk (Foregrounding and Parallelism) kategorisindeki incelemede önemli farklar ortaya çıkmaktadır. Shakespeare'in *Sonnet 66* eserinde ve Yücel'in çevirisindeki tekrarlar, toplumdaki bozuk düzenin değişmeyeceğini ve umutsuzluğu yansıtırken estetik açıdan sonelere zenginlik katmaktadır:

Tir'd with all these, [for restful death I cry; -] (Satır 1)

Tir'd with all these, [from these would I be gone] (Satır 13)

Vazgeçtim bu dünyadan [tek ölüm paklar beni,] (Satır 1)

Vazgeçtim bu dünyadan, [dünyamdan geçtim ama,] (Satır 13)

Sonnet 66'da "and" (ve) bağlacı, toplumdaki bozuklukları sıralamak adına son cümleye ulaşana kadar on defa tekrarlanmış ve son cümlede "these" (bunlar) belirteci ile sıralanan olumsuzluklar bir sonuca bağlanmıştır.

66. *Sone*'de Yücel, aynı vurguyu verebilmek adına olumsuzlukları sıralamış; ancak, bağlaç yerine soru kalıbı olarak "Değil mi ki" (6 defa) ve sorusunu destekleyici "Değmez" (1 defa) kalıplarını kullanmıştır. Bu bağlamda, Shakespeare'in sonesinden farklı olarak Yücel'in yorumlamasında okuyucu ile iletişim ön plana çıkmaktadır.

Sonuç

Karşılaştırmalı Edebiyat, iki edebi metnin farklılıkları ve benzerlikleri açısından mukayesesini içeren bir bilim dalıdır. Kapsamında, edebi metinlerin mukayesesi, çeviri ve biçimbilim bulunmaktadır. "Çeviribilim" ve "Çeviri Eleştirisi, farklı kültürlerle ve dillere ait edebi eserlerin eşdeğerliğini, uyumunu ve denkliğini ölçen önemli bir bilim dalıdır. Günümüze kadar çevirmen ve görevleri hakkında birçok çalışma olmuş ve düşünürler, toplumu çeviri kuramı hakkında bilinçlendirmeyi amaçlamıştır.

Antik çağlardan beri, düşünürler ve dilbilimciler, toplumları birbirine yakınlaştıran ve halkları aydınlatan çeviri uzmanlarının, kaynak metni kelime kelime çevirmesi ve ya anlamsal bütünlük adına yorumlaması gerekliliği üzerine fikirler üretmiştir. 20. yüzyıldan itibaren, dilbilimciler ve çeviri bilimciler, kaynak metin ve erek metin arasındaki bağın, uygunluk, anlamsal birlik, yansıma ve yorumlama

kuramları üzerine kurulmasını savunmuştur. Bu çalışmanın özünde, kaynak metin *Sonnet 66* (William Shakespeare) ile erek metin *66. Sone* (Can Yücel) mukayese edilmiştir. Katharina Reiss'in "içerik odaklı" kuramına uygun şekilde çevrilmiş olan 16. yüzyıla ait Shakespeare sonesinin 20. yüzyılda da okuyucu ile buluşurken anlam kaybına uğramadan benzer etkiye sebep olduğu gözlemlenmiştir.

Kaynakça

- Aytaç, Gürsel** (1999): *Genel Edebiyat Bilimi*. İstanbul: Papirüs Yayınları.
- Bassnett-McGuire, Susan** (1980): *Translation Studies*. London and New York: Methuen.
- Bengi-Öner, Işın** (1993): Çeviri Eleştirisi Bağlamında Eleştirel Bilincin Oluşması ve Eleştirisi, Üst-Eleştiri, Çeviribilim İlişkileri. *Dilbilim Araştırmaları*. Ankara: Hitit Yayınevi.
- Erden, Aysu** (2002): *Kısa Öykü ve Dilbilimsel Eleştiri*, İstanbul: Gendaş Yayınları.
- Eruz, Sakine** (2000): *Çeviride ve Çeviri Eğitiminde Koşut Metinler*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yayınları, no: 4248.
- Gile, Daniel** (2005): *La traduction. La comprendre, l'apprendre*. Paris: PUF.
- Gutt, Ernst-August** (1991): *Translation and Relevance: Cognition and Context*. Oxford: Blackwell Publishers Ltd.
- Reiss, Katharina** (1986): *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik. Kategorien und Kriterien für eine sachgerechte Beurteilung von Übersetzungen*. München: Max Hueber Verlag.
- Short, Mick** (1966): *Exploring the Language of Poems, Plays and Prose*. London: Longman.
- Snell-Hornby, Mary** (1988). *Translation Studies. An Integrated Approach*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Co.
- Ülsever, Şeyda** (2005): *Karşılaştırmalı Edebiyat ve Edebi Çeviri*. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Basımevi.

Ek 1

<p>Tir'd with all these, for restful death I cry; - As, to behold desert a beggar born, And needy nothing trimm'd in jollity, And purest faith unhappily forsworn, And gilded honour shamefully misplac'd, And maiden virtue rudely strumpeted, And right perfection wrongfully disgrac'd, And strength by limping sway disabled, And art made tongue-tied by authority, And folly (doctor-like) controlling skill, And simple truth miscall'd simplicity, And captive good attending captain ill: Tir'd with all these, from these would I be gone, Save that, to die, I leave my love alone.</p> <p>William Shakespeare</p>	<p>Vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni, Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez. Değil mi ki çığnenmiş inancın en seçkini, Değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz, Değil mi ki ayaklar altında insan onuru, O kızıoğlan kız erdem dağlara kaldırılmış, Ezilmiş, hor görülmüş el emeği, göz nuru, Ödlekler geçmiş başa, derken mertlik bozulmuş, Değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın, Değil mi ki çılgınlık sahip çıkmış düzene, Doğruya doğru derken eğriye çıkmış adın, Değil mi ki kötüler kadı olmuş Yemen'e Vazgeçtim bu dünyadan, dünyamdan geçtim ama, Seni yalnız komak var, o koyuyor adama.</p> <p>Çeviri: Can Yücel</p>
--	---